

DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-8151.2022.26.33>

УДК 712.4.01

СТИЛІ ЛАНДШАФТНОГО ДИЗАЙНУ: НАЙВІДОМІШІ НАПРЯМКИ

Усенко Євгенія Віталіївна¹, науковий керівник – Новік Ганна Володимирівна²

¹ Національний авіаційний університет, Київ, Україна,
e-mail: 7390202@stud.nau.edu.ua

² Старший викладач кафедри дизайну інтер'єру,
Національний авіаційний університет, Київ, Україна,
e-mail: hanna.novik@npp.nau.edu.ua, orcid: 0000-0003-4027-5079

Анотація. Метою статті є проаналізувати найвідоміші стильові напрямки у ландшафтному дизайні та їхні відмінності.

Ландшафтний дизайн є творчою діяльністю з створення антропогенного ландшафту. Складовими елементами ландшафтного дизайну є природні компоненти (грунти, гірські породи та їх поверхневі форми, рослинність, водойми, тощо), споруди, що містяться на даній території, меблі та дорожня інфраструктура. Природні і створені елементи поєднуються на конкретній ділянці у спосіб, що відображає певний характер суспільного світосприйняття у певний відрізок часу. У цьому поєднанні і проявляється стиль ландшафтного дизайну.

Стилі і стильові напрямки, які сьогодні застосовуються при облаштуванні ділянки, можна розділити на дві великі групи, які умовно можна визначити як історичні (історично-національні) і сучасні. При розробці проєкту ландшафтного дизайну в історично-національному стилі, дизайнер створює стилізацію, де відображені характерні особливості того чи іншого історичного стилю, і яка має передавати настрій життєвого устрою відповідної епохи, якщо такий настрій відповідає потребам замовника, або призначенню і характеру громадського закладу. Сучасні стилі ландшафтного дизайну не віддзеркалюють цінностей та способу життя певної культури та епохи, географічного розташування тощо. Це територія експерименту, де формоутворення елементів ландшафтного дизайну перетинається із стильоутворювальними компонентами сучасних напрямків архітектури і дизайну інтер'єру.

З точки зору планування та формоутворення і історичні і сучасні стилі можуть бути регулярними та іррегулярними (пейзажними), де головною ідейною основою є відношення людини до природи і до світу – прагнення впорядкувати світ, переробити його під себе, або дослухатися до природи, намагаючись довіряти їй і берегти її красу.

Ключові слова: ландшафтний дизайн, стилі, регулярний стиль, іррегулярний стиль, симетрія, асиметрія, рослинність.

ВСТУП

При розбудові міста, створенні міських інтер'єрів, будівництві приватної оселі велика увага приділяється озелененню навколишньої території, адже серед буденності, після важкого дня хочеться бачити красу та милуватися нею. Комфортно облаштована ділянка може використовуватися не лише як естетична частина дизайну, а й виконувати санітарно-гігієнічну функцію. Спілкування з природою має позитивний вплив на фізичне та ментальне здоров'я людини, зменшує стрес, надає естетичне задоволення. Перебування в природному середовищі, навіть споглядання з вікна зелених насаджень, здатне покращити самопочуття на настрій людини. Сьогодні існує величезна кількість стилів і напрямків в ландшафтному дизайні. Кожен з них має свої особливості планування, формоутворення і застосовуваної рослинності і кожен з них має свій характер і створює свій настрій. Ландшафтний дизайн ділянки, поєднуючи простір між архітектурою будівлі і середовищем міста, має відповідати запитам замовника і знаходитися в гармонії із концепцією архітектури і стилем дизайну інтер'єру помешкання або громадської будівлі.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Садам і паркам – як Європи, так і України – присвячені праці відомих вітчизняних і зарубіжних дослідників, у яких розкриваються історичні аспекти розвитку даного напрямку (праці Л.Р. Гнатюк, В.І. Білоуса, В.П. Кучерявого та інших), відбиття великих архітектурних стилів у ландшафтному дизайні аналізується у [1, 3, 4, 6-8, 10-12, 15-17,19].

Питання технологій створення природних компонентів ландшафтного дизайну, проектування і будівництва садів і парків і способів їх реконструкції, а також загальним принципом формування садово-паркових композицій висвітлені у [1, 4, 5, 7, 14, 18].

Визначення сучасних напрямків ландшафтного дизайну торкаються роботи [2, 4, 9]. Треба зауважити, що наукових публікацій, присвячених систематизації сучасних стильових напрямків ландшафтного дизайну на сьогодні недостатньо, ці питання в основному висвітлюються в популярних публікаціях [13, 20, 21].

МЕТА

Проаналізувати найвідоміші стильові напрямки у ландшафтному дизайні та їхні відмінності.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ОБГОВОРЕННЯ

Стиль ландшафтного дизайну відображає унікальність ділянки, індивідуальність замовника, концепцію створеного для нього середовища.

Ландшафтний дизайн є прикладом створення антропогенного ландшафту. Він поєднує природні компоненти (ґрунти, гірські породи та їх поверхневі форми, рослинність, водойми, тощо) зі спорудами, що містяться на даній території, та дорожньою інфраструктурою. У цьому поєднанні і проявляється стиль ландшафтного дизайну.

Стили і стильові напрямки, які сьогодні застосовуються при облаштуванні ділянки, можна розділити на дві великі групи, які умовно можна визначити як історичні (історично-національні) і сучасні [20]. В історичних відображаються особливості суспільного світосприйняття, а також особливості соціального й політичного розвитку, притаманні часу створення відомих історичних зразків того чи іншого об'єкта ландшафтно-архітектури [3]. Зрозуміло, що в сучасних умовах неможливо відтворити історичні особливості, отже мова йде про стилізацію, в яких відображені характерні особливості того чи іншого історичного стилю, і яка має передавати настрій життєвого устрою відповідної епохи, якщо такий настрій відповідає потребам замовника, або призначенню і характеру громадського закладу. Сучасні стилі ландшафтного дизайну не віддзеркалюють цінностей та способу життя певної культури та епохи, географічного розташування тощо. Це територія експерименту, де формоутворення елементів ландшафтного дизайну перетинається із стильоутворювальними компонентами сучасних напрямків архітектури і дизайну інтер'єру.

Розглянемо найбільш затребувані на сьогодні історичні та сучасні стильові напрямки ландшафтного дизайну.

Японський стиль. Осередок миру та спокою. Його загадка полягає у його простоті. Це особлива філософія. Усі елементи – символічні та сповнені прихованого сенсу. Цей сад призначений для споглядання та роздумів, а тому кожна деталь у ньому має відігравати певну роль. В цілому японський сад повинен допомогти відмовитися від власних думок, пізнати красу та нескінченність світу (рис. 1).

Китайський стиль або Фен-шуй (рис. 2). Згідно вченню фен-шуй, основним принципом в облаштуванні життєвого середовища є принцип вільного циркулювання ци. Людина і Природа повинні знаходитися в гармонії один відносно од-

ного, а всю цілісність буття пронизує незрима позитивна енергія, іменована ци. Цьому принципу підпорядковується і ландшафтний дизайн. Головним при плануванні ділянки має бути збереження або створення картини максимальної природності ландшафту, а головним прийомом формоутворення – рівновага форм і розмірів. Згідно фен-шуй безперешкодному потоку ци набагато більш сприяє витончена композиція декількох вишуканих кольорів, в оточенні природної зелені, ніж яскрава і строката клумба. Доріжки обов'язково мають бути плавно зігнутими, виключаються будь-які неприродні прямі лінії.

Екзотичний стиль. Образ далеких тропічних країн. Буяння фарб, форм, а також химерні аксесуари (африканські ідоли, фігурки тропічних тварин та птахів) та незвичайні поєднання. У цьому стилі ландшафтного дизайну використовуються лише природні матеріали: багато каменю, темного дерева, гравію та піску. Рослини розташовуються ярусами-як у джунглях. Щільні посадки, багато живоплотів-не формованих. Як водоймище струмок або болотце.

Французький стиль (регулярний). У плануванні – чіткість та ідеальна симетрія. Сад у цьому стилі дуже вишуканий та затишний. Душою саду є – гармонія. Газон простої форми, трохи плодових і декоративних дерев, брукований майданчик поруч із будинком, невисокі бордюри вздовж доріжок, фонтани... (рис. 3). Доріжки в саду мають прямі і правильні геометричні форми, властиві регулярному стилю. Садові меблі, огорожі, як правило, ковани металеві, що містять ажур, і встановлені в спеціальних нішах, які влаштовані з живої огорожі. У місці перетину доріжок, де розташований партер, має сенс побудувати альтанку з садовими меблями.

Англійський стиль (пейзажний). Вільне живописне планування та розміщення елементів, повна відсутність симетрії. Цей стиль – сама природність. Він ніби зливається з навколишньою природою, у ньому немає жодних правильних геометричних та навмисне створених форм (рис. 4). Пейзажні парки з'явилися в Англії в XVIII в., позначивши собою нове відношення людини до природи – не керувати жорсткою рукою природою, намагаючись вписати її в уявлення людей про красу, а навпаки, дослухаючись до природи, яка є прекрасною сама по собі. На відміну від французького регулярного стилю, пейзажний стиль не порушує екосистему, що склалася. Характерні звивисті доріжки з низьким щільним трав'яним покривом, або покриті піском, гравієм або цегляною крихтою. Квіти висаджуються групами, в основному біля будинку або

водоймища, яке має природні, близькі до природних, контури берегів.

Альпійський стиль. Чудовий гірський ландшафт. У такому саду будинок зазвичай стоїть на найвищій точці схилу, щоб звідти відкривалася гарна панорама. Камінь – душа такого саду. Тут він присутній скрізь: підпирні стінки, клумби з каменю, струмки та водоспади, бруковані майданчики та сходи тощо. Зони в альпійському саду повинні частково проглядатися і забезпечувати єдину, взаємозалежну картину, тому суцільні перегородки тут не використовуються, в основному сад зновується рівнями, подіумами, межами мощень. У саду можуть бути кілька альпійських гірок, альпінаріїв і рокаріїв. Каскадні водоймища з'єднуються між собою струмками. Деревя альпійського стилю – хвойні (гірські сосни, ялівець, туя, ялина і т.д.) (рис. 5).

Романтичний стиль (вільний). Назва говорить сама за себе. У ньому немає строгих рамок. Повна свобода творчості та фантазії! Головне тут – гармонія та умиротворення, індивідуальне уявлення та відчуття романтики. У цьому саду можуть рости старі, великі дерева з розлогим листям, багато квітів, кучерявих рослин. Цей стиль ландшафтного дизайну поєднує пейзажні та регулярні геометричні форми, тут є і симетрія, і асиметрія. Головне, щоб таке різноманіття не порушувало візуальної гармонії.

Кантрі стиль (сільський). Природність та невимушеність. Все у ньому нагадує про сільське життя. Для кантрі характерна деяка недбалість, життєрадісність, строката суміш яскравих фарб. У саду має зростати безліч красивих квітів, що відрізняються простотою та невибагливістю (рис. 6).

Модерн (ар-нуво). Характерними ознаками є різноманітність форм та конструкцій, застосування нових матеріалів, часте застосування плавних ліній, не дотримуючись симетрії (рис. 7).

Рослини в ар-нуво грають особливу роль, рослинний орнамент, насичений символами, використання характерної лінії «удар бича» – основа декоративності стилю. Рослини «переходять» з саду в інтер'єр, де виконані в різних матеріалах і конструкціях, причому і в інтер'єрі та в саду застосовуються близькі орнаменти, елементи декору, палітра кольорів і матеріали. Цінуються незвичайні рослини з химерно вигнутими стовбуром та гілками, незвично розвинена крона. Квіти в модерні: ірисы, лілії, флокси, нарциси, припули та ін.

ЕКО-стиль в підтримку природи. Під ЕКО-стилем в ландшафтному дизайні мається на увазі максимальна природність. Кінцевий результат повинен повністю нагадувати первозданну природу. Не повинно бути і натяку на те, що тут була рука людини. Тому для його створення буде потрібно докласти чимало зусиль, щоб досягти максимальної природності в такому ландшафті. Площа ландшафтної ділянки може бути найрізноманітнішою. Колірна гама – природна. Містки з дощок, колод, трава, гравій, каміння, кора – це все є особливістю ЕКО-стилю і ландшафтного оформлення. Що стосується рослин, то тут слід чітко дотримуватися переважної флори в регіоні. Галявини з польових квітів, лісові рослини, садові квіти будуть створювати приємну і затишну атмосферу. При виборі меблів слід віддати перевагу грубій, наприклад, пні, корчі та інше.

Ліс – гармонія природи. Витвір мистецтва, створене самою природою. Вторгнення тут має бути мінімальним. Потрібно тільки ув'язати будинок з природою, розставити подекуди акценти, дещо підкреслити. Головне – не порушувати своєрідність природи та використати все, що дано. Ключовий елемент – лісовий пейзаж і все що з ним пов'язане (дикорослі квіти, ставки, струмки тощо). Перепланування в саду мінімальне. Головний матеріал – дерево. Все має бути виконане із натуральних матеріалів.

Архітектурний стиль. Це правильність форм, чіткість, інженерний розрахунок. Хоча в ньому і переплітаються регулярний, модерн та гань – тек стилі – «ідейний фундамент» у нього свій. Індивідуальний підхід – головне у такому саду. Тут царюють підкреслено геометричні лінії та форми: квадрати, кола, трикутники тощо. буд. Характерна риса архітектурного стилю – тема, що повторюється у кількох елементах. У ній повинен проглядатися якийсь ритм (квадратний бордюр – квадратний водоймище – прямокутні елементи мощення).

У цьому саду є обов'язковою симетрія. Переважає гама світлих кольорів та їх відтінків.

Мінімалізм. Лаконічність, простота та виразність. Геометрія тут – означає композиційність, а не використання лише симетрії та регулярності. Тут є багато мощень. Використовують лише один матеріал у саду. Тут не може бути звивистих доріжок, безліч господарських будівель, газону, прикрашеного квітковими бордюрами. Лінія та форма кожного елемента планування максимально виявлена. Невелика кількість деталей.

Хай-тек. Хай-тек просочений новизною, незвичайними формами. Для садових меблів та архітектурних елементів використовуються сучасні матеріали – бетон, скло, пластик, полірована і хромована сталь. можлива як симетрія, так і асиметрія, лаконічні форми. Ландшафти у стилі хай-тек виглядають завжди ультрамодно, складається враження, що сад створений у далекому майбутньому. Рослини необхідно підбирати з особливим акцентом, незвичайних форм (рис. 8).

ВИСНОВКИ

Насьогодні існує велика кількість затребуваних стилів і стильових напрямів ландшафтного дизайну, які умовно можна розділити на історично-національні та сучасні. До першої групи відносимо художні стилізації в яких відображені характерні особливості того чи іншого історичного стилю. З точки зору планування та формоутворення історичні і сучасні стилі можуть бути регулярними та іррегулярними (пейзажними), де головною ідейною ознакою є відношення людини до природи і до світу – прагнення впорядкувати світ, переробити його під себе, або дослухатися до природи, намагаючись довіряти їй і берегти її красу.

Кожний стиль має свій характер і створює свій настрій, що необхідно враховувати дизайнеру при улаштуванні ділянки для конкретного замовника.

Рис. 1. Японський стиль

Рис. 2. Китайський стиль

Рис. 3. Французький регулярний стиль

Рис. 4. Англійський пейзажний стиль

Рис. 5. Альпійський стиль

Рис. 6. Стиль кантрі

Рис. 7. Стиль ар-нуво

Рис. 8. Стильовий напрям хай-тек

ЛІТЕРАТУРА

[1] Білоус В.І. Садово-паркове мистецтво. Коротка історія розвитку та методи створення художніх садів: Навч. посіб. для Вузів зі спец. садово-паркове господарство. Київ: Науковий світ, 2001. 299 с.

[2] Бондар А. В., Кучеренко Л. В., Редченко В. С. "Зелена архітектура" сучасних міст. Вінниця. НТУ. С. 1-5.

[3] Гамалія К. М. Садово-паркове мистецтво від прадавніх часів до епохи Просвітництва: історіографія

REFERENCE

[1] Bilous V.I. Sadovo-parkove mystetstvo. Korotka istoriia rozvytku ta metody stvorennia khudozhnikh sadiv: Navch. posib. dlia Vuziv zi spets, sadovo-parkove hospodarstvo. Kyiv: Naukovyi svit, 2001. 299 s.

[2] Bondar A. V., Kucherenko L. V., Redchenko V. S. "Zelena arkhitektura" suchasnykh mist. Vinnytsia. NTU. S. 1-5.

[3] Hamaliia K. M. Sadovo-parkove mystetstvo vid pradavnikh chasiv do epokhy Prosvitnytstva: istoriohrafia ta dzhernelna baza. Visnyk Kyivsk. Natsion. un-tu kultury

та джерельна база. Вісник Київськ. Націон. ун-ту культури і мистецтв. Серія: Мистецтвознавство. 2006. Вип. 14. С. 4-7.

[4] Гнатюк Л.Р. Основи Ландшафтної архітектури. / Гнатюк Л.Р., Косик О.І. // К.: КОМпринт, 2020. – 390 с.

[5] Древалі І. В. Конспект лекцій з дисципліни «Теоретичні й методичні основи архітектурного проектування» (М 3.1) для студентів 3 курсу освітньокваліфікаційного рівня бакалавр за напрямом підготовки 6.060102 – «Архітектура» спеціальності «Містобудування». Харків: ХНАМГ, 2011. 50 с.

[6] Дударець В. М. Садово-паркове мистецтво Європи та його особливості. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Мистецтвознавство. Архітектура. 2010. № 1. С. 29–33.

[7] Клименко Ю. О. Загальне паркознавство (історичні, біолого-екологічні, ландшафтно-лісівничі підходи та методи) [монографія]. Київ : Компринт, 2015. 414 с.

[8] Клименко Ю. О., Кузнецов С. І., Черняк В. М. Старовинні парки України загальнодержавного значення: Довідник. Тернопіль: Мандрівець, 1996. 105 с

[9] Косенко І. Сучасні тенденції зеленого урбанізму та особливості озеленення багатofункціональних комплексів, готелів та офісів / І. С. Косенко, В. М. Грабовий, О. А. Опалько, Г. І. Музика, А. І. Опалько // Український журнал екології. – 2020.

[10] Кучерявий В.П. Історія ландшафтної архітектури. Підручник. Львів: «Новий світ – 2000», 2020. 702 с.

[11] Настасієнко Т. М. Романтизм у садово-парковому мистецтві України кінця XVIII – початку XIX ст. Вісн. Харк. держ. акад. культури: Зб. наук. пр. Харків, 2007. Вип. 21. С. 84-90

[12] Родічкін І. Д. Старовинні маєтки України: маєток як синтез мистецтв. Архітектура садів і парків. Поетика старовинної садиби: Книга-альбом. Київ: Мистецтво, 2005. 384 с.

[13] Types of flower arrangement. – Інтернет видання "B-floral". – 2018. – Режим доступу: <https://www.bfloral.com/bfloral-blog/types-of-flower-arrangements>

[14] Смольський Н.В., Маргайлік Г.І. Основні аспекти озеленення. / / Рідна природа. – 1976. – № 1. – С. 11 – 15.

[15] Смоляр О. В. Історія та характеристика концептуального аналізу садово-паркового мистецтва Європи. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. 2011. № 3. С. 66-72.

[16] Соловьева О. С. Парки и дворцово-парковые ансамбли : монография. Харьков: Харьк. нац. акад. гор. хоз-ва, 2010. 70 с

[17] Стойчев І.В. Паркове і ландшафтне мистецтво. Софія, 1960. – 320 с.

[18] Токарев Г.С., Витітський А.І., Пилипенко М.П., Федченко Б.О., Лавринович М.В., Грищенко І.А., Малишко В.Є., Петренко Р.М. Інтеграція природного і штучного середовища в еко-архітектурі. Київ. 2020. С. 1-27.

[19] Шпагин В. Ф. Лекції з історії світового дизайну садів: у пошуках балансу архітектури і природи : навч. посіб. Київ : Логос, 2012. – 120 с.

[20] Стили ландшафтного дизайнера. URL: <https://sad.ua/articles/sovety-ot-sad-ua/stili-landshaftnogo-dizajna/>

[21] Стили и направления ландшафтного дизайна. URL: <https://kievrem.com.ua/mir-landshafta/stili-landshaftnogo-dizajna/>

і мистецтв. Серія: Мистецтвознавство. 2006. Вип. 14. С. 4-7.

[4] Hnatiuk L.R. Osnovy Landshaftnoi arkhitektury. / Hnatiuk L.R., Kosyk O.I. // К.: КОМпринт, 2020. – 390 с.

[5] Dreval I. V. Konspekt lektsii z dystsypliny «Teoretychni y metodychni osnovy arkhitekturnoho proektuvannia» (M 3.1) dlia studentiv 3 kursu osvithnokvalifikatsiinoho rivnia bakalavr za napriamom pidhotovky 6.060102 – "Arkhitektura" spetsialnosti "Mistobuduvannia". Kharkiv: KhNAMH, 2011. 50 s.

[6] Dudarets V. M. Sadovo-parkove mystetstvo Yevropy ta yoho osoblyvosti. Visnyk Kharkivskoi derzhavnoi akademii dyzainu i mystetstv. Mystetstvoznnavstvo. Arkhitektura. 2010. № 1. S. 29–33.

[7] Klymenko Yu. O. Zahalne parkoznavstvo (istorychni, bioloho-ekolohichni, landshaftno-lisivnychi pidkhody ta metody) [monohrafiia]. Kyiv : Komprynt, 2015. 414 c.

[8] Klymenko Yu. O., Kuznetsov S. I., Cherniak V. M. Starovynni parky Ukrainy zahalnodержavnogo znachennia: Dovidnyk. Ternopil: Mandrivets, 1996. 105 s

[9] Kosenko I. Suchasni tendentsii zelenoho urbanizmu ta osoblyvosti ozelenennia bahatofunktsionalnykh kompleksiv, hoteliv ta ofisiv / I. S. Kosenko, V. M. Hrabovyi, O. A. Opalko, H. I. Muzyka, A. I. Opalko // Ukrainskyi zhurnal ekolohii. – 2020.

[10] Kucheriavyy V.P. Istoriia landshaftnoi arkhitektury. Pidruchnyk. Lviv: «Novyi svit – 2000», 2020. 702 s.

[11] Nastasiienko T. M. Romantyzm u sadovo-parkovomu mystetstvi Ukrainy kintsia XVIII – pochatku XIX st. Visn. Khark. derzh. akad. kultury: Zb. nauk. pr. Kharkiv, 2007. Vyp. 21. S. 84-90

[12] Rodichkin I. D. Starovynni maietky Ukrainy: maietok yak syntez mystetstv. Arkhitektura sadiv i parkiv. Poetyka starovynnoi sadyby: Knyha-albom. Kyiv: Mystetstvo, 2005. 384 s.

[13] Types of flower arrangement. – Internet vydannia "B-floral". – 2018. – Rezhyim dostupu: <https://www.bfloral.com/bfloral-blog/types-of-flower-arrangements>

[14] Smolskyi N.V., Marhailik H.I. Osnovni aspekty ozelenennia. / / Ridna pryroda. – 1976. – № 1. – S. 11 – 15.

[15] Smoliar O. V. Istoriia ta kharakterystyka kontseptualnogo analizu sadovo-parkovoho mystetstva Yevropy. Visnyk Kharkivskoi derzhavnoi akademii dyzainu i mystetstv. 2011. № 3. S. 66-72.

[16] Soloveva O. S. Parky y dvortsovo-parkovye ansambly : monohrafiya. Kharkov: Khark. nats. akad. hor. khoz-va, 2010. 70 c

[17] Stoichev I.V. Parkove i landshaftne mystetstvo. Sofiia, 1960. – 320s.

[18] Tokarev H.S., Vytytskyi A.I., Pylypenko M.P., Fedchenko B.O., Lavrynovych M.V., Hryshchenko I.A., Malysheko V.Ie., Petrenko R.M. Intehratsiia pryrodnoho i shtuchnogo seredovyscha v eko-arkhitekturi. Kyiv. 2020. S.1-27

[19] Shpahin V. F. Lektzii z istorii svitovoho dyzainu sadiv: u poshukakh balansu arkhitektury i pryrody : navch. posib. Kyiv : Lohos, 2012. – 120 c.

[20] Styly landshaftnogo dyzaina. URL: <https://sad.ua/articles/sovety-ot-sad-ua/stili-landshaftnogo-dizajna/>

[21] Styly y napravleniia landshaftnogo dyzaina. URL: <https://kievrem.com.ua/mir-landshafta/stili-landshaftnogo-dizajna/>

ABSTRACT

Usenko Y., Novik H. Landscape design styles: the most famous directions.

The purpose of the article is to analyze the most famous stylistic trends in landscape design and their differences.

Landscape design is a creative activity to create an anthropogenic landscape. Constituent elements of landscape design are natural components (soils, rocks and their surface forms, vegetation, water bodies, etc.), buildings located on the given territory, furniture and road infrastructure. Natural and created elements are combined on a specific site in a way that reflects a certain character of social worldview in a certain period of time. In this combination, the style of landscape design is manifested.

The styles and stylistic trends that are used today in the arrangement of the site can be divided into two large groups, which can be conventionally defined as historical (historical-national) and modern. When developing a landscape design project in a historical-national style, the designer creates a stylization that reflects the characteristic features of one or another historical style. Modern styles of landscape design do not reflect the values and lifestyle of a certain culture and era, geographical location, etc. This is the territory of the experiment, where the formation of elements of landscape design intersects with the style-forming components of modern directions of architecture and interior design.

From the point of view of planning and shaping, both historical and modern styles can be regular and irregular (landscape), where the main ideological feature is the relationship of a person to nature and the world – the desire to order the world, remake it for oneself, or listen to nature, trying to trust it and preserve its beauty.

Keywords: landscape design, styles, regular style, irregular style, symmetry, asymmetry, vegetation.

AUTHOR'S NOTE:

Usenko Yevheniia, National Aviation University, Kyiv, Ukraine,
e-mail: 7437167@stud.nau.edu.ua

Novik Hanna, Senior Lecturer, National Aviation University, Kyiv, Ukraine,
e-mail: hanna.novik@npp.nau.edu.ua, orcid: 0000-0003-4027-5079

Стаття подана до редакції 20.11.2022 р.
Стаття прийнята до друку 22.11.2022 р.